

Історія Єслюкової Людмили, учасниці обласного конкурсу «Жінка Донеччини» 2024 року, номінація «Лідерка року»

Людмила Валентинівна Єслюкова – яскравий приклад жінки-лідерки, яка, всупереч викликам воєнного часу, продовжує служити своїй громаді та надихати навколишніх своєю стійкістю та відданістю. Її шлях служіння людям розпочався 20 років тому у центрі соціальних служб Торецької громади, де вона здобула неоціненний досвід роботи з різними категоріями населення, надання допомоги вразливим верствам та розв'язання соціальних проблем. З 2020 року Людмила Валентинівна обіймає посаду заступника начальника Торецької міської військової адміністрації, де продовжує свою місію турботи про жителів громади. За роки праці вона зарекомендувала себе як висококваліфікований фахівець, чуйна та відповідальна людина,

справжній професіонал своєї справи, який завжди готовий прийти на допомогу. З перших днів повномасштабного вторгнення працювала в надзвичайно складних умовах, адже Торецька громада опинилася на лінії зіткнення.

Її лідерські якості проявилися у найскладніших ситуаціях. Вона опікується культурною, освітньою, медичною та соціальною сферою громади. Попри постійні обстріли, Людмила Валентинівна особисто брала участь в організації евакуації цивільного населення, зокрема 497 багатодітних сімей, в яких виховується 1717 дітей, та дітей-сиріт.

Вона не лише координувала роботу, а й сама допомагала людям, евакуювала їх з-під обстрілів, організовувала видачу гуманітарної допомоги всім верствам населення. Завдяки її зусиллям та співпраці з благодійним фондом "Діти - квіти України", багатодітні сім'ї, які були змушені покинути свої домівки, отримали необхідну підтримку, включаючи побутову техніку та гаджети для навчання.

Людмила Валентинівна розуміла важливість збереження культурної спадщини громади. За її підтримки було евакуйовано музейні цінності, музичні інструменти та частину бібліотечного фонду. Це дозволило відкрити

Культурний простір в місті Дніпрі та зберегти робочі місця для працівників культури.

Її організаторський таланти яскраво проявився у відновленні роботи установ культурної, освітньої, медичної та соціальної сфери в місцях релокації. Зокрема, вона сприяла переміщенню амбулаторій та медичного обладнання до Дніпра та Києва, що дозволило медичним працівникам продовжувати свою роботу. Завдяки цьому понад 12 тисяч мешканців Торецької громади отримали доступ до медичної та психологічної допомоги.

Крім того, Людмила Валентинівна доклала зусиль до переміщення закладів освіти, що дало змогу 2000 дітей продовжувати навчання. Вона також посприяла відкриттю в місцях релокації освітніх локацій, де діти мають доступ до якісних освітніх послуг. Не менш важливою є її організація евакуації майна закладів освіти та допомога маломобільним верствам населення в евакуації.

Прагнучи постійно вдосконалюватись та ефективно виконувати свої обов'язки, Людмила Валентинівна активно займається саморозвитком. Вона є постійною учасницею різноманітних тренінгів та семінарів, які допомагають їй розширювати свої знання та компетенції. Серед останніх тренінгів та семінарів, в яких вона взяла участь, варто відзначити «Літню школу «Соціальне партнерство у системі надання соціальних послуг на рівні громад», тренінг «Публічні закупівлі: новації та особливості проведення під час воєнного стану», тренінг «Посилення спроможності місцевих механізмів взаємодії в галузі протидії торгівлі людьми» та стратегічну сесію з цієї проблематики в Донецькій області.

Особливу увагу Людмила Валентинівна приділяє питанням протидії торгівлі людьми. Вона взяла участь у тренінгу "Посилення спроможності місцевих механізмів взаємодії в галузі протидії торгівлі людьми" та стратегічній сесії з напрацювання програми заходів з цієї проблематики в Донецькій області.

За свою відданість справі та незламний дух Людмила Валентинівна неодноразово нагороджувалася відзнаками Донецької ОВА, Почесними грамотами та Подяками. Була відзначена медаллю «За заслуги перед Торецькою громадою».

Людмила Валентинівна – справжній приклад незламності духу. Навіть коли війна прийшла в її рідний край, вона продовжувала підтримувати свою громаду. На жаль, воєнні дії змусили її покинути дім, і в результаті авіаудару будинок Людмили Валентинівни було зруйновано. Але навіть ця трагедія не зламала її. Людмила Валентинівна продовжує активно працювати на благо громади, надихаючи всіх навколо своєю мужністю та оптимізмом. Її діти також долучилися до захисту Батьківщини в цей нелегкий час.

Людмила Єслюкова – це справжня лідерка, яка своєю працею і відданістю доводить, що жінка може бути сильною, рішучою та водночас чуйною і турботливою.